

В заседания на Общото събрание на Наказателна колегия на ВКС, проведени на 06.10.2022г. и на 20.10.2022г., се прие следното

РЕШЕНИЕ:

„Отлага решаването на тълкувателно дело № 1/2020 година на ОСНК до произнасяне на СЕС по преюдициалното запитване, отправено от състав на първо наказателно отделение на ВКС по н.д. № 591/2021г.“

Решението е прието по следните съображения:

Пред ВКС - НК по искане на Висшия адвокатски съвет е образувано ТД № 1/20 г.

По н. д. № 591/21 г. по описа на ВКС – 1 - во НО е отправено преюдициално запитване до СЕС. Неговото процесуално развитие сочи, че производството пред Съда се намира в неговата писмена фаза, като са изпратени съобщения до заинтересованите страни за депозиране на становища по делото. Това налага ОСНК да преустанови дейността си по разглеждане на ТР № 1 /20 г. до произнасянето на СЕС със съответен акт.

Съображенията за това са следните :

Първо, може да се твърди, че е налице идентичност на предмета на двете производства: между поставения за тълкуване въпрос от ВКС и тези по преюдициалното запитване на състав на 1-во НО при ВКС. Последните гласят следното :

1. Следва ли определението за кредитна институция, дадено в чл. 4 пар. 1 , т. 1 от Регламент ЕС № 573/2013 г. на ЕП и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент ЕС № 648/2012 г. да се тълкува в смисъл, че предоставянето на кредити се осъществява единствено със средства, които са от публично привлечени влогове или други възстановими средства или кредитната институция може да извършва кредитиране и със средства, получени от други източници?

2. Как следва да се тълкува съдържанието на „документ независимо от формата, с който се предоставя право за извършване на дейността“ по чл. 4, пар. 1, т. 42 от Регламент ЕС № 572/13 г. на ЕП и на Съвета от 26

юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент ЕС № 648/2012 г. и включва ли то както разрешителния лицензионен, така и разрешителния регистрационен режим за дейност по кредитиране?

Поставеният за тълкуване от Висшия адвокатски съвет проблем пред ВКС се нуждае от отговор на следния въпрос: предоставянето на кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, представлява ли банкова дейност и нейното извършване без разрешение осъществява ли състава на чл. 252, ал. 1 от НК.

Макар допуснатият за разглеждане от ОСНК въпрос да не е бил мотивиран с норми от общностното право, то разискването му касае именно настъпилите в законодателството ни промени, преценяеми с нормите от общностното право, визирани в цитираните в ПЗ Регламент /ЕС/ № 573/2013 г. на ЕП и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент ЕС № 648/2012 г.

Второ, няма съмнение, че описаните факти и цитираните в преюдициалното запитване разпоредби от общностното право имат пряко отношение към въпроса, обсъждан в ТР № 1/2020 г. и това означава, че потенциално решението на СЕС по същество ще има обвързваща сила както за запитващата юрисдикция, така също и за правните системи на държавите членки, в това число и за българските съдилища, разглеждащи обвинения за престъпления по чл. 252, ал. 1 от НК.

Трето, макар и да не е предвидена изрична процедура в случаите, когато тълкувателното дело пред ОСНК на ВКС и преюдициалното запитване имат сходен/еднакъв предмет, обсъждането и решаването на поставения в искането до ОСНК въпрос следва да се съобрази с развоя, характера, значението и правната природа на преюдициалното производство пред СЕС, отчитайки, че преюдициално заключение по същество на СЕС има за адресат не страните по делото, а националната юрисдикция, отправила преюдициалното запитване.

Четвърто, следва да се има предвид, че по принцип преюдициалното тълкувателно заключение се ползва „със сила на тълкувано нещо“ по

отношение на националната юрисдикция и то се вгражда в тълкуваната норма, като става част от нея, от момента на влизане в сила на преюдициалното решение, указвайки как е следвало да бъде разбрана и прилагана правната норма. От това следва, че при решаване на делата от този род по същество, националният съд /в това число и ОСНК на ВКС/ не може да се отклонява от тълкуването на правото на ЕС, възприето от СЕС и дадено от него с преюдициалното заключение.

На последно място с евентуалната си и изпреварваща по даване на отговор тълкувателна дейност, ОСНК на ВКС би могло да създаде опасност направеното от него тълкуване на нормите от общностното право да се окаже в противоречие с тълкуване, дадено от СЕС.

Ето защо считаме, че ОСНК не разполага с друга възможност, освен да изчака произнасянето на СЕС по отправеното преюдициално запитване, след което в зависимост от застъпеното в него становище, да прецени по - нататъшната си дейност по ТР№ 1/20 г.